

KATOLIK POLSKI

„KATOLIK POLSKI” wychodzi 6 razy w tygodniu
i kosztuje na miesiąc
3.— zł.

Redakcja i Administracja:
Katowice, ul. św. Stanisława 4.
TELEFON 1414.
P. K. O. Katowice 304.540.

ZA OGŁOSZENIA płaci się 15 groszy za wiersz
milimetry. Wiersz reklamowy 60 groszy.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 72

Katowice, środa 27-go marca 1929.

Rok V

O czas pracy w górnictwie Śląska Opolskiego.

Bytom. (Tel. wł.) Wyrok sądu rozjemczego w sprawie czasu pracy w górnictwie Śląska Opolskiego został przyjęty tak przez pracodawców, jak i przez pracowników. Według tego wyroku od 1 kwietnia czas pracy nad ziemią skrócony zostaje o pół godziny, natomiast pod ziemią pozostaje, jak dotąd, ośmiogodzinny.

Wyniki wyborów we Włoszech.

Rzym. (PAT.) Wyniki wyborów w całym królestwie są następujące: Ilość uprawnionych do głosowania wynosiła 10.650.570, głosowało 8.650.740 czyli 89%. Za ustrojem faszystowskim oddano 8.506.576 głosów, przeciwnych głosów było 136.198, pustych kartek lub nieważnych było 6.824. Brak jeszcze ostatecznych wyników. Według zapewnień rządu porządek nigdzie nie został zakłócony.

Awantura dyplomatów.

Wiedeń. (A. W.) W jednym z pierwszorzędných hoteli miało miejsce przykre zajście, wywołane w nocy przez kilku hiszpańskich i południowoamerykańskich dyplomatów. Dyplomaci ci, bardzo podchmieleni, zaatakowali portjera hotelowego, który w bardzo grzeczny sposób prosił ich o zachowanie spokoju ze względu na późną porę nocną. Jeden z dyplomatów uderzył w odpowiedź portjera w głowę łaską, drugi zaś podczas bójki stłukł ogromną szybę w drzwiach wchodowych. Policja ograniczyła się do spisania protokołu, który został odesłany do austriackiego urzędu kanclerskiego. Po przeprowadzeniu dalszych dochodzeń, urząd kanclerski oficjalnie o tem zajściu zawiadomił odnośnie rządu. Sprawa ta wywołała wśród ludności tutejszej wielkie rozgoryczenie.

Próba rewolucji w Monako.

Paryż. (Tel. wł.) Do tutejszych dzienników donoszą, że niezadowolenie, panujące wśród ludności, przybrało niespodziewanie ostre formy. Po burzliwym posiedzeniu, na którym domagano się wprowadzenia w życie konstytucji, utworzył się pochód, który pod kierownictwem b. prezydenta Rady Narodowej Marqueta przybył pod zamek książęcy.

Pod zamkiem pochodowi zagroziła drogę policja, przyczem doszło do krwawego starcia. Wiele osób po obydwóch stronach odniosło rany. Po przywróceniu spokoju, książę przyjął delegację, której dał zapewnienie, iż wybory do przedstawicielstwa narodowego odbędą się najpóźniej 1-go czerwca.

Ta odpowiedź zadowolniła zupełnie demonstrantów, którzy spokojnie rozeszli się do domów.

Kupcy angielscy jadą do Rosji.

London. (Tel. wł.) Przedstawiciele największych firm angielskich w liczbie 85 osób wyjechali w poniedziałek do Rosji, celem zbadania tamtejszych warunków i możliwości nawiązania stosunków handlowych. Będą oni gośćmi rządu sowieckiego.

Przed pogrzebem marszałka Focha.

Paryż. (Pat.) Trumna ze zwłokami marszałka Focha została w niedzielę wieczorem przeniesiona z pod Łuku Triumfalnego do katedry Notre Dame. Przy dźwiękach trąb kondukt z duchowieństwem na czele wszedł do kościoła. Za trumną szła pani Foch w otoczeniu swych dzieci i ministrowie. Trumnę złożono w jednej z kaplic katedry, poczem przedstawiciel duchowieństwa odmówił zwykłe modlitwy i pokropił trumnę wodą święconą. Dokoła katafalku objęli ponownie straż (oficerowie i księża, b. uczestnicy wielkiej wojny. Przed katedrą gromadzą się stale olbrzymie tłumy publiczności.

Paryż. (Pat.) Przybyli tu w celu wzięcia udziału w pogrzebie marszałka Focha senator Lubomirski, oraz posłowie Czetwertyński, Polakiewicz, Dębski i Graliński, złożyli kondolencje wdowie po marszałku, poczem wizytowali marszałka Senatu i Izby deputowanych. W południe w Izbie deputowanych parlamen-

tarzyści polscy przyjęci byli przez prezesa grupy parlamentarnej francusko-polskiej w otoczeniu licznych członków grupy. W jutrzejszym pochodzie żałobnym wezmą udział delegaci sokoła polskiego z północnej Francji ze sztandarem.

Ostatnie posiedzenie sejmu.

Warszawa. (PAT.) Na poniedziałkowym posiedzeniu przystąpiono do dalszej rozprawy nad wnioskiem w sprawie położenia gospodarczego kraju i konieczności przedsięwzięcia środków zaradczych. W dyskusji zabierali głos: poseł Malinowski, (Wyzwolenie), który wypowiedział się za rezolucjami Łucki (Kl. ukr.) krytykując politykę gospodarczą rządu i Sanojca. Ten ostatni w dłuższym przemówieniu polemizuje ze swymi przeciwnikami i kończy przemówienie następującym ustępem; skierowanym pod adresem opozycji: W demagogii zatraciliście poczucie obywatelskie, a wniosek Wasz jest wielkanocnym wystrzałem na wiwat. Potrzebowalście wody dla umycia rąk po oskarżeniu Ministra Czechowicza. Wniosek przyjęto.

Z kolei przyjęto w trzecim czytaniu projekt noweli do ustawy o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Następnie rozpatrzono projekt ustawy w sprawie opłat na wyjazd zagranicę. Projekt ten ustala opłaty paszportowe w wysokości 10 fr. szwajcarskich tj. 17.20 zł. Kierownik Ministerstwa Skarbu, p. Grodyński, odczytując rzezony projekt oświadcza imieniem rządu, że rząd jest skłonny pójść na obniżenie opłaty, ale uważa, że sprawa ta powinna być także rozważana w komisji budżetowej.

Z kolei poseł Czapiński przedłożył rezolucję, wzywającą prezesa N. I. K. do poinformowania Sejmu, czy gospodarka budżetowa Rządu w bieżącym roku budżetowym odbywa się w granicach uchwalonego przez Sejm budżetu. Nawiązując przy tej sposobności do ostatniego wystąpienia przez N. I. K. na plenum Sejmu, mówca stwierdza, że wywołało ono w społeczeństwie niepokój. W głosowaniu rezolucję komisji przyjęto.

Następnie prezes N. I. K. stwierdza, że do końca stycznia 1929 r. t. zn. w ciągu 10 miesięcy nastąpiło przekroczenie w budżecie Ministerstwa Skarbu,

Przemysłu i Handlu oraz Reform Rolnych, dalej w dziale emerytur i rencjalnych razem na sumę 44 milj. Mówca uważa, że wykonał nie tylko swe prawo lecz i swój obowiązek. Gdyby między stanowiskiem jego, a stanowiskiem Sejmu w tej sprawie zachodziła zasadnicza różnica, to uważa, że dla dobra państwa powinien ustąpić z tego stanowiska. Zwraca się zatem do Sejmu z prośbą o wyrażenie zdania, czy to oświadczenie przyjmuje do wiadomości. Jeżeli nie uzyskałby takiej aprobaty, to wyciągnę z tego konsekwencję.

Marszałek oświadcza, że wywoływał prezesa N. I. K. zmierną do tego aby dał mu pewnego rodzaju votum zaufania. Uważa to w dniu dzisiejszym za niemożliwe, gdyż Sejm nie zajmował się jeszcze datami, które prezes N. I. K. obiecał Izbie przedłożyć. Dlatego marszałek proponuje, aby debatę nad tą sprawą zostawiono na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Po załatwieniu kilku przedłożeń izba przystąpiła do głosowania nad poprawkami senatu do budżetu. Wszystkie poprawki Senatu załatwiono zgodnie z wnioskiem sejmowej komisji budżetowej.

Następnie minister spraw wewnętrznych w zastępstwie prezesa Rady Ministrów odczytał orędzie Prezydenta Rzeczypospolitej, zamykające sesję zwyczajną i budżetową Sejmu.

Na zakończenie marszałek wyraził nadzieję po 5-miesięcznej ciężkiej pracy zastużonych wywczasów i wesół, ch święt. Z tem samym życzeniem zwrócił się pod adresem tych, którzy rzeknie z Izby pracowali tj. pod adresem pp. ministrów i przedstawicieli rządu.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Wkrótce po zamknięciu sesji Sejmu zjawił się w kancelarii Senatu sekretarz prezesa Rady Ministrów kpt. Dąbrowski, który doręczył dyrektorowi biura Senatu orędzie Prezydenta Rzeczypospolitej o zamknięciu sesji Senatu.

Watykan i Włochy.

Przed kilku dniami rząd włoski wniósł do parlamentu traktat zawarty 11 lutego z Watykanem, oraz konkordat, publikując, ich tekst, co pozwala ustalić ostatecznie szereg ważnych szczegółów tych traktatów, znanych tylko z ogólnikowych streszczeń.

Jako pierwszy artykuł traktatu laterańskiego mamy stwierdzenie zasady konstytucji z roku 1848, iż religia katolicka jest we Włoszech religią państwową. W drugim artykule Włochy uznają suwerenność papieża na gruncie międzynarodowym, trzeci określa terytorjum państwa papieskiego. Ważne bardzo są zawarte w następnych artykułach postanowienia, dotyczące spraw komunikacyjnych. W szczególności przewidziana jest własna komunikacja lotnicza państwa papieskiego z jednoczesnym zakazem przelatywania ponad Watykanem dla wszelkich innych aeroplanów. Artykuł 8 uznaje osobę papieża za świętą i nieetykalną i określa kary za obrazę lub zamach na osobę papieża takie, jakie przewidziane są za zamach względnie obrazę majestatu. Artykuł 12 zawołuje zaś swobodną komunikację dyplomatyczną i dostęp wszystkich biskupów do papieża, nawet w wypadek wojny, oraz w stosunku i do tych państw, które z państwem włoskiem nie utrzymują stosunków dyplomatycznych. Art. 13 i 14 określają dokładnie stan posiadania papieża poza Citta di Vaticano. Są to bazyliki patriarchalne, t. j. Lateran, Santa Maria Maggiore i św. Pawła za murami wraz z należącymi do nich budynkami, ponadto zaś pałac Castel Gandolfo w górach albańskich, do którego rząd włoski przyrzeka w ciągu pół roku przyłączyć sąsiednią villa Barberini. Budynki te wraz z kilkunastu budynkami, mieszczącymi instytucje naukowe i kongregacje, cieszyć się będą prawem eksterytorjalności, przez co państwo papieskie powiększa się o kilkanaście sporych enklaw, rozrzuconych po całym Rzymie. — Wreszcie art. 21 gwarantuje we Włoszech kardynałom takie same prawa, jakie posiadają książęta krwi.

Co do postanowień konkordatu, to w zasadzie odpowiadają one ramom, w jakich zawarty został za pontyfikatu Piusa XI szereg konkordatów, wśród nich także i konkordat z Polską. Tyczy się to między innymi także i postanowienia co do uregulowania granic diecezji, tak na zewnątrz, aby pokrywały się one z granicami państwa, jak i na wewnątrz. Jak wiadomo, Włochy, w spadku po ubiegłych wiekach, mają bardzo skomplikowany podział kościelny, wyrażający się w istnieniu 238 diecezji na obszarze mniejszym od dzisiejszej Polski, a przy dwukrotnej niespełna liczbie katolików. Już w czasach Piusa X zamysłano przeprowadzić regulację oraz zmniejszenie liczby diecezji. Obecnie konkordat postanawia tę regulację w ten sposób, że szereg diecezji, w miarę ich opróżniania się będzie zniesionych, a granice diecezji będą, o ile możliwe uzgodnione z granicami prowincji

